

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžd/7/2013
Identifikačné číslo spisu: 1011201033
Dátum vydania rozhodnutia: 15.07.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:1011201033.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Jany Henčekovej, PhD. v právnej veci žalobcu: MARTEL SLOVAKIA, s.r.o., Bystrička 301, 038 04 Martin, právne zastúpený Mgr. Richard Karkó, advokát, so sídlom D. Dlabača 35, 010 01 Žilina, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra SR, Úrad súkromných a bezpečnostných služieb, Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-B-988-004/2011 zo dňa 25.03.2011, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 100/2011-66 zo dňa 16. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 100/2011-66 zo dňa 16. októbra 2012 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I. Predmet konania

Krajský súd v Bratislave rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-B-988-004/2011 zo dňa 25.03.2011, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ Žilina č. p. PPZ-B-988/004/2011 zo dňa 17.01.2011. Prvostupňovým rozhodnutím správny orgán uložil žalobcovi pokutu vo výške 1659,- eur za porušenie povinnosti ustanovenej v § 9 ods. 1 zákona o súkromnej bezpečnosti, ktoré spočíva v prevádzkovaní bezpečnostnej služby bez oddelenia licencií.

Krajský súd v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že na nariadenom pojednávaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 OSP.) ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie ako aj postup správnych orgánov boli v súlade so zákonom.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, ktoré uviedol vo svojom odvolaní.

Krajský súd uviedol, že mal za preukázané, že žalobca vykonával ochranu vlastného majetku svojimi zamestnancami bez udelenej licencie na prevádzkovanie bezpečnostnej služby podľa zákona o súkromnej bezpečnosti, čím porušil § 9 ods. 1 zákona o súkromnej bezpečnosti, čo aj sám žalobca potvrdil vo svojom vyjadrení ku kontrole strážnej služby dňa 05.03.2008, v ktorom uviedol, že do 14 dní osobne požiadala správny orgán o vydanie licencie na prevádzkovanie bezpečnostnej služby. Správny orgán uviedol vo svojom rozhodnutí, že si žalobca môže zabezpečiť výkon vlastníckeho práva prostredníctvom svojich zamestnancov ale aj ten musí byť v súlade s právnymi predpismi. Ústava Slovenskej republiky v čl. 35 ods. 2 uvádza, že zákon môže ustanoviť podmienky a obmedzenia výkonu určitých povolání alebo činností.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, používať jeho plody a úžitky a nakladať s nimi. Žalobca podľa pracovných zmlúv zamestnával svojich zamestnancov za účelom ochrany svojho majetku. Žalobca ako vlastník nekontroloval a neochraňoval svoj majetok sám, ale prostredníctvom osôb, ktoré za túto činnosť platil a mal s nimi uzatvorenú riadnu pracovnú zmluvu a v jednom prípade dohodu o pracovnej činnosti.

Krajský súd sa stotožnil s právnym záverom žalovaného čo sa týka výšky uloženia pokuty, nakoľko správny orgán môže v zmysle ustanovenia § 91 ods. 2 zákona o súkromnej bezpečnosti, účastníkovi konania za porušenie povinnosti ustanovenej v § 91 ods. 1 písm. b/ zákona o súkromnej bezpečnosti uložiť pokutu od 1659,- až do 33193,- eur. Správny orgán vychádzal pri ukladaní pokuty z povahy protiprávneho konania, charakteru a rozsahu jeho následkov a uložil pokutu pri dolnej hranici sadzby. Bral do úvahy skutočnosť, že ide o prvé porušenie zákona o súkromnej bezpečnosti zo strany žalobcu.

Vzhľadom na uvedené krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdili. Súd má za to, že napadnuté rozhodnutie i postup žalovaného bol z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom, nakoľko námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia žalobu v celom rozsahu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

II.

Stručné zhrnutie odvolacích dôvodov žalobcu

Žalobca podal v zákonnej lehote proti rozsudku krajského súdu odvolanie, a to z dôvodu podľa §-u 205 ods. 2 písm. f) O. s. p., t. j. z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca namietal proti názoru krajského súdu, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdili.

Podľa žalobcu, žalobca nevykonával SBS, ale iba oprávnenia vlastníka nehnuteľností.

Zamestnanec žalobcu vykonávajúci svoje zamestnanecké povinnosti nevykonával (a v zmysle pracovnej zmluvy ani nebol povinný vykonávať) ani len väčšinu oprávnení SBS podľa zákona č. 473/2005 Z. z.

Právne posúdenie správneho orgánu podľa žalobcu zodpovedá absurdne reštriktívnemu ponímaniu zákona, nerešpektujúc generálny ústavný imperatív zakotvený v čl. 13 ods. 4 Ústavy SR.

Podľa žalobcu, skutočnosť, že právnická alebo fyzická osoba vykonáva svoje oprávnenia vlastníka strážiť svoju nehnuteľnosť ešte neznamená, že vykonáva strážnu službu na ktorú je potrebné povolenie správneho orgánu na úseku správy SBS. Z tohto hľadiska sú napádané rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho správneho orgánu svojou povahou využívajúc reštriktívny výklad konkrétnej právnej normy bez ohľadu na jej zaradenie do právneho poriadku a jej sledovaný účel mimoriadne šikanózne vo vzťahu k žalobcovi.

Z praktického hľadiska je potom akýkoľvek svojpomocný úkon smerujúci k zákazu vstupu na pozemok nepovolaným osobám, zákazu vstupu na pozemok osobám, ktoré majú pri sebe zbraň, vedeniu evidencie o vstupe alebo výstupe osôb a dopravných prostriedkov na pozemok a zaznamenávanie

technickými prostriedkami vstupu alebo výstupu osôb a dopravných prostriedkov na pozemok (všetko zaradené v § 50 ods. 4 písm. b/, c/, d/ a e/, zákona č. 473/2005 Z. z. ako oprávnenia SBS) vykonávanie SBS.

Podľa žalobcu v zmysle logického výkladu ustanovenia § 50 zákona č. 473/2005 Z. z. toto vyčerpávajúco vymenúva všetky oprávnenia SBS, a to ako povahy čisto vlastníckeho oprávnenia vlastníka alebo oprávneného držiteľa chráneného objektu, ako aj povahy špecifickej činnosti prevádzkovej na základe štátneho povolenia. Jednoducho toto ustanovenie vymenúva všetky mysliteľné oprávnenia SBS v rámci jej činností.

Neznamená to, že „vypichnutie“ jedného alebo viacerých týchto oprávnení správnym orgánom v rámci dozoru bude znamenať ipso facto protiprávne konanie kontrolovanej osoby, zvlášť pokiaľ skutočne pôjde o oprávnenia dané zo zákona aj vlastníkovi veci, ktoré môže svojvoľne vykonávať aj bez súhlasu alebo povolenia štátu.

Z vykonaného dokazovania správnymi orgánmi jednoznačne vyplýva, že zamestnanci navrhovateľa vykonávali oprávnenia vlastníka veci zaradené aj medzi oprávnenia SBS podľa § 50 ods. 4 písm. b/, c/, d/, a e/., zákona č. 473/2005 Z. z., avšak vôbec nevykonávali oprávnenia vlastné pre SBS (a väčšinu všetkých oprávnení SBS), menovite podľa § 50 ods. 4 písm. a/, f/, g/, h/, i/, zákona č. 473/2005 Z. z..

Výklad a aplikovanie akejkoľvek povinnosti (vrátane uloženia pokuty, resp. vyžadovanie splnenia povinností v zmysle zákona o SBS) uloženej zákonom alebo iným právnym predpisom, musí byť súladný s podstatou a zmyslom takéhoto obmedzenia základných práv a slobôd (čl. 13 Ústavy SR). Zmysel tohto článku ako aj súvisiaci § 2 Správneho poriadku spočíva v obmedzení akéhokoľvek sankcií ukladaných štátom na skutočne iba také, ktoré napomáhajú ochrane chráneného záujmu vyjadrenému zákonom.

Správnymi orgánmi uložená sankcia v žiadnom prípade nemôže byť považovaná za súladnú s povahou tejto sankcie a sledovaným účelom zákona o SBS, nakoľko zmyslom sankcií v zmysle zákona o SBS je ochrana štátneho záujmu na nevykonávaní fyzickej ochrany objektov a subjektov neregulovanými subjektmi a nespočíva (ako vyplýva z napadnutého rozhodnutia správneho orgánu) na šikanovaní osôb uplatňujúcich výkon svojho vlastníckeho práva. A to prostredníctvom extrémne extenzívneho poňatia zákona o SBS.

Na základe vyššie uvedeného má žalobca za to, že konajúci súd vec žalobcu nesprávne posúdil, keď sa plne stotožnil s napadnutým rozhodnutím druhostupňového správneho orgánu a žalobu navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Žalobca preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil v zmysle ust. §-u 220 OSP tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a žalobcovi prizná nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

III.

Stručné zhrnutie vyjadrenia žalovaného k odvolaniu žalobcu

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že s rozhodnutím krajského súdu sa stotožňuje.

Podľa žalovaného krajský súd zistil v predmetnej právnej veci skutkový a právny stav v dostatočnom rozsahu pre meritórne rozhodnutie a na základe zistených skutočností vo veci správne rozhodol, keď uplatnený žalobný návrh v celom rozsahu zamietol.

Krajský súd sa v konaní správne vysporiadal so všetkými tvrdeniami účastníkov a vykonal dostatočné dokazovanie na vydanie konečného rozhodnutia.

Žalovaný uviedol, že sa plne pridržiava svojich argumentov uvedených v odôvodnení svojho rozhodnutia č. p.: PPZ-988-004/2011 zo dňa 25.3.2011, nakoľko svoje rozhodnutie považuje za správne a vydané v súlade so zákonom o súkromnej bezpečnosti a rovnako zotrváva na svojom písomnom vyjadrení vo veci zaslanom krajskému súdu dňa 06.07.2011.

Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

IV.

Argumentácia rozhodnutia prvostupňového správneho rozhodnutia

Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline ako prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo dňa

17.1.2011 uložil žalobcovi za porušenie povinnosti ustanovenej v § 9 ods. 1 zákona o súkromnej bezpečnosti, ktoré spočíva v prevádzkovaní bezpečnostnej služby bez udelennej licencie, podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov a § 91 ods. 2 zákona o súkromnej bezpečnosti v nadväznosti na § 91 ods. 1 písm. b) zákona o súkromnej bezpečnosti pokutu vo výške 1.659,-€. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že dňa 15.2.2008 v čase od 20,40 hod. vykonali policajti v objekte kontrolu činnosti. V čase kontroly činnosti sa v objekte nachádzal E. J.. Menovaný bol v zmysle § 17 ods. 1 zákona o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov požiadaný o podanie vysvetlenia, pričom do zápisnice o podaní vysvetlenia uviedol, že práve od 20,30 hod. vykonával spolu so psom po objekte obchôdzku. U účastníka konania pracuje na dohodu o vykonaní práce ako strážnik. Menovaný ďalej uviedol, že na pokyn zamestnávateľa vykonáva všetky činnosti uvedené v „povinnostiach vrátnikov počas služby“. Zároveň vykonáva stráženie objektu, do evidencie zapisuje odchody a príchody vozidiel, kontroluje budovy, či nie sú narušené a vykonáva obchôdzky po objekte každú hodinu.

Na základe skutočností zistených počas kontroly činnosti vykonali policajti u účastníka konania dňa 29.2.2008 kontrolu podľa § 84 ods. 2 zákona o súkromnej bezpečnosti. Policajti si v zmysle § 86 ods. 2 písm. a) zákona o súkromnej bezpečnosti vyžiadali od kontrolovaného subjektu poskytnutie prvopisov dokladov a iných písomností, vyjadrení, informácií, vrátane technických nosičov dát. Počas kontroly si policajti taktiež zabezpečili fotokópie nasledovných dokladov: pracovné zmluvy zamestnancov vykonávajúcich ochranu objektu, dohodu o pracovnej činnosti, povinnosti vrátnikov počas služby, evidenciu odchodu a príchodu vozidiel, knihu návštev. Všetky uvedené dokumenty tvoria prílohu Záznamu o výsledku kontroly podľa § 84 ods. 2 zákona o súkromnej bezpečnosti č. p.: KRP-127-2/SBS-2008.

Zamestnanci účastníka konania - E. J., P. P. a S. N. boli poverení výkonom fyzickej ochrany v objekte. Na základe pracovných zmlúv, dohody o pracovnej činnosti a povinnosti vrátnikov počas služby pri svojej činnosti boli povinní aktívne vykonávať činnosť, ktorou zabránia poškodeniu majetku v objekte, zapísať do knihy návštev údaje z občianskeho preukazu, príchod a odchod, povoliť vstup súkromných a cudzích vozidiel len so súhlasom konateľa, viesť záznamy príchodov a odchodov služobných áut, po odchode všetkých zamestnancov vypustiť psa z voliéry, vykonávať obhliadky v noci v pravidelných 1 hodinových intervaloch, zabrániť vstupu nepovolaným osobám do objektu. Kontrolou knihy návštev a kontrolou evidencie odchodov a príchodov vozidiel bolo zistené, že osoby: E. J., P. P. a S. N. vedú v evidenciách nasledovné údaje: dátum, čas príchodu, čas odchodu, meno a priezvisko, číslo občianskeho preukazu, evidenčné číslo vozidla.

Pri ukladaní sankcie prvostupňový správny orgán uviedol, že dbal o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov), pričom vychádzal z povahy protiprávneho konania, charakteru a rozsahu jeho následkov. Nebezpečnosť konania účastníka konania spočíva v tom, že jeho zamestnanci vykonávali úkony, ktorými mohli zasahovať do práv a slobôd občanov, pričom neboli na tieto činnosti, resp. úkony odborne spôsobilé. Zároveň účastník konania ako zamestnávateľ nemal preverené skutočnosti o bezúhonnosti, spoľahlivosti a zdravotnej spôsobilosti týchto osôb v zmysle zákona o súkromnej bezpečnosti. Pri úvahách o výške pokuty sa správny orgán zaoberal nielen represívnym, ale aj preventívnym pôsobením pokuty na činnosť účastníka konania, v oblasti ochrany majetku svojej spoločnosti. Preto správny orgán uložil pokutu v najnižšej zákonom o súkromnej bezpečnosti stanovenej výške, t. j. 1.659,-€. Uvedená sankcia by zároveň mala viesť k ochrane záujmov štátu a spoločnosti.

V.

Argumentácia rozhodnutia žalovaného

Žalovaný rozhodnutím zo dňa 25.3.2011 zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca ako účastník správneho konania vo vyjadrení k záznamu z kontroly ani v odvolaní k rozhodnutiu správneho orgánu zo dňa 17. apríla 2008 nepoprel vykonávanie ochrany majetku svojimi zamestnancami. Vo svojom odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu sám priznáva, že činnosť vrátnikov je zameraná na kontrolu tovaru, dohľad nad objektom firmy a obsluhu vrátnice, nakoľko sa v bezprostrednom susedstve nachádza rómska osada. Jediné s čím účastník konania nesúhlasil je výška uloženej pokuty správnym orgánom.

Uvedenými vyjadreniami žalobca potvrdil skutočnosť, že vykonával ochranu vlastného majetku svojimi zamestnancami bez udelennej licencie na prevádzkovanie bezpečnostnej služby podľa zákona o súkromnej bezpečnosti, čím porušil § 9 ods. 1 zákona o súkromnej bezpečnosti. Dňa 5. marca 2008 vo „vyjadrení ku kontrole strážnej služby“ žalobca uvádza, že aby odstránil nedostatok zistený počas kontroly do 14 dní osobne požiada správny orgán o vydanie licencie na prevádzkovanie bezpečnostnej služby, čím splnia podmienku zákona o súkromnej bezpečnosti § 9 ods. 1.

Tvrdenia žalobcu, uvádzané v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu zo dňa 4. februára 2011 považoval žalovaný za účelové nakoľko z vykonanej kontroly podľa § 84 ods. 2 a 3 zákona o súkromnej bezpečnosti, dokumentov tvoriacich prílohu k záznamu z kontroly a vyjadrenia sa k zisteniam správneho orgánu a odvolania voči rozhodnutiu správneho orgánu je zrejmé, že účastník konania prevádzkoval bezpečnostnú službu bez udelennej licencie. Správny orgán prvého stupňa netvrdil vo svojom rozhodnutí, že si účastník konania nemôže zabezpečovať výkon vlastníckeho práva prostredníctvom svojich zamestnancov, ale aj ten musí byť v súlade s právnymi predpismi, tak ako to uviedol aj žalobca vo svojom odvolaní.

Ústava Slovenskej republiky v článku 35 ods. 2 uvádza, že zákon môže ustanoviť podmienky a obmedzenia výkonu určitých povolání alebo činností. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Žalobca podľa pracovných zmlúv, ktoré tvoria prílohu záznamu z výkonu kontroly zamestnával svojich zamestnancov za účelom ochrany svojho majetku (strážiť objekt skladových priestorov spoločnosti, strážiť a ochraňovať majetok zamestnávateľa, strážiť objekt skladových a kancelárskych priestorov spoločnosti podľa predpisov pre výkon strážnej služby). Žalobca ako vlastník nekontroloval a neochraňoval svoj majetok sám, ale prostredníctvom osôb, ktoré za túto činnosť platil a mal s nimi uzatvorenú riadnu pracovnú zmluvu a v jednom prípade dohodu o pracovnej činnosti.

Na základe uvedených dôvodov sa žalovaný stotožnil s právnym názorom a posúdením skutkového stavu vecí správnym orgánom prvého stupňa a nakoľko nezistil skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie rozhodnutia, toto potvrdil.

VI.

Právny názor NS SR

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 15. júla 2015 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením pod sp. zn. 1Sžd 7/2013 dňa 7. mája 2014 odvolacie konanie prerušil a po právoplatnosti uznesenia predložil Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1, písm. a) Ústavy Slovenskej republiky. Najvyšší súd Slovenskej republiky počas konania o odvolaní žalobcu totiž zistil skutočnosti, ktoré u neho vyvolávali pochybnosti o ústavnosti niektorých ustanovení zákona č. 473/2005 Z. z., ktoré boli v prejednávanej veci aplikované správnym orgánom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky mal za to, že ustanovenia § 3 písm. b/ v nadväznosti na § 6 zákona č. 473/2005 Z. z. môžu byť v rozpore s ústavným poriadkom, a to konkrétne s čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 4 a čl. 20 a čl. 35 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Návrh Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na začatie konania o súlade právnych predpisov bol uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. PL. ÚS 32/2015-6 dňa 29. apríla 2015 odmietnutý z dôvodu, že najvyšší súd vo svojom návrhu nepredložil dostatok dôvodov, ktoré by v čase predbežného prerokovania veci svojou relevanciou preukazovali možnosť reálneho nesúladu napadnutých ustanovení zákona o súkromnej bezpečnosti s ústavou a uvedené rozhodnutie ústavného

súdu bolo dňa 9.6.2015 predložené konajúcemu senátu na ďalší procesný postup.

S poukazom na uvedené rozhodnutie ústavného súdu najvyšší súd pokračoval v odvolacom konaní.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t. j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotno-právných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom prepísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 473/2005 Z. z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o súkromnej bezpečnosti), bezpečnostnou službou je strážna služba, detektívna služba a odborná príprava a poradenstvo.

Podľa § 3 zákona o súkromnej bezpečnosti, strážnou službou okrem iného je aj ochrana majetku na verejne prístupnom mieste a ochrana majetku na inom než verejne prístupnom mieste.

Podľa § 6 zákona o súkromnej bezpečnosti, vlastná ochrana je prevádzkovanie bezpečnostnej služby pre vlastnú potrebu ak je zabezpečovaná aspoň jednou osobou v pracovnoprávnom vzťahu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o súkromnej bezpečnosti, bezpečnostnú službu možno prevádzkovať na základe licencie na prevádzkovanie bezpečnostnej služby. Licenciu udeľuje Krajské riaditeľstvo policajného zboru.

Podľa § 8 písm. d/ zákona o súkromnej bezpečnosti sa obchôdkou rozumie priamy výkon činnosti uvedený v § 3 písm. a/, b/, zákona o súkromnej bezpečnosti striedavým premiestňovaním sa osoby poverenej výkonom fyzickej ochrany v tom istom chránenom objekte alebo na tom istom chránenom mieste.

Podľa § 8 písm. e/ zákona o súkromnej bezpečnosti sa strážením rozumie priamy výkon činnosti uvedenej v § 3 písm. a/ až i/ uvedeného zákona prítomnosťou osoby poverenej výkonom fyzickej ochrany na strážnom pracovisku chránenom objekte, na chránenom mieste alebo pri chránenej osobe, alebo pri chránenej osobe alebo pri chránenom majetku, kde tieto činnosti má vykonávať.

Podľa § 8 písm. i/ zákona o súkromnej bezpečnosti, vecným bezpečnostným prostriedkom vec, vrátane zvierat'a, ktorá je určená na to, aby sa použila ako zbraň alebo vec na zastavenie prípadne obmedzenie pohybu osoby, zvierat'a alebo vozidla alebo na obmedzenie funkcie iného technického zariadenia.

Podľa § 50 ods. 4 písm. b/ zákona o súkromnej bezpečnosti, osoby poverené výkonom fyzickej ochrany sú oprávnené zakázať vstup do chráneného objektu alebo na chránené miesto nepovoleným osobám.

Podľa § 50 ods. 4 písm. d/ zákona o súkromnej bezpečnosti, osoby poverené výkonom fyzickej ochrany sú oprávnené viesť evidenciu o vstupe alebo výstupe osôb a dopravných prostriedkov do chráneného objektu alebo z chráneného objektu alebo do chráneného miesta, alebo z chráneného miesta, na tento účel sú oprávnené vyžadovať preukázanie totožnosti.

Podľa § 91 ods. 1 písm. b/ zákona o súkromnej bezpečnosti, ministerstvo alebo krajské riaditeľstvo uloží pokutu právnickej alebo fyzickej osobe - podnikateľovi, ktorý bez licencie vykonáva činnosť, ktorá je bezpečnostnou službou, ako vlastnú ochranu bez licencie vykonáva činnosť, ktorá je technickou službou.

Podľa § 91 ods. 2 zákona o súkromnej bezpečnosti, za správny delikt podľa ods. 1 písm. b/ možno uložiť pokutu od 1659,- eur do 33193,- eur.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobca o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. PPZ-B-988-004/2011 zo dňa 25.03.2011, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ Žilina č. p. PPZ-B-988/004/2011 zo dňa 17.01.2011. Prvostupňovým

rozhodnutím správny orgán uložil žalobcovi pokutu vo výške 1659,- eur za porušenie povinnosti ustanovenej v § 9 ods. 1 zákona o súkromnej bezpečnosti, ktoré spočíva v prevádzkovaní bezpečnostnej služby bez oddelenia licencií. Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku krajského súdu namietal nesprávne právne posúdenie veci správnymi orgánmi ako aj krajským súdom, ktorí nesprávne posúdili výkon činnosti pracovníkov žalobcu ako oprávnení podľa zákona o súkromnej bezpečnosti.

Z obsahu pripojených administratívnych spisu žalovaného zistil, že pracovníci správneho orgánu vykonali kontrolu podľa § 84 ods. 3 zákona o súkromnej bezpečnosti u žalobcu dňa 15.02.2008 na stráženom objekte MARTEL SLOVAKIA, s.r.o. na ulici Robotnícka č. 9719 v Martine a zistili, že v čase kontroly o 20.30 hod. sa v objekte Martel Slovakia nachádzala osoba E. J., ktorý do zápisnice o podaní vysvetlenia podľa § 17 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov uviedol, že v čase kontroly činnosti vykonával obchôdzku objektu so psom, pričom na kontrolu prišli policajti KR PZ Žilina. So žalobcom má podpísanú dohodu o vykonaní práce ako strážnik a vykonáva činnosti uvedené v povinnostiach vrátnikov počas služby, vrátane stráženia objektu. Správny orgán zistil, že v objekte menovaný vykonáva fyzickú ochranu formou stráženia, vedie evidenciu o vstupe a výstupe dopravných prostriedkov, zapisuje do knihy návštev údaje z občianskeho preukazu, vykonáva obchádzky objektu každú hodinu a pri ochrane majetku využíva aj strážne psy.

Podľa správneho orgánu, osoba vykonávala oprávnenia podľa § 50 ods. 4 písm. b/ zákona o súkromnej bezpečnosti a § 50 ods. 4 písm. d/ tohto zákona. E. J. podľa vyjadrenia využíval k svojej činnosti psa, ktorý podľa § 8 písm. i/ zákona o súkromnej bezpečnosti je vecným bezpečnostným prostriedkom a je určený na to, aby sa použil ako zbraň alebo vec na zastavenie, prípadne obmedzenie pohybu osoby, zvieratá alebo vozidla, alebo obmedzenie funkcie iného technického zariadenia.

Skutočnosť zistené počas kontroly dňa 15.02.2008 tvorili podnet na vykonanie kontroly podľa § 84 ods. 2 zákona o súkromnej bezpečnosti, ktorá bola vykonaná dňa 29.02.2008. Pri uvedenej kontrole si správny orgán zabezpečil fotokópie pracovných zmlúv zamestnancov vykonávajúcich ochranu objektu MARTEL SLOVAKIA, s.r.o., povinnosti vrátnikov počas služby, evidenciu odchodu a príchodu vozidiel, knihu návštev. Správny orgán zistil, že okrem E. J. boli podľa pracovných zmlúv rovnakými činnosťami poverení aj P. P., S. N., I. T. a I. E..

Dňa 10.03.2008 bolo správne orgánu doručené vyjadrenie žalobcu k zistením skutočnostiam uvedených v zázname z kontroly podľa § 84 ods. 2 zákona o súkromnej bezpečnosti, v ktorom žalobca uviedol, že dňa 29.02.2008 bola vykonaná kontrola pri ktorej boli zistené nedostatky a žalobca uviedol, že odstráni nedostatky zistené kontrolou a do 147 dní osobne požiada správny orgán o vydanie licencie na prevádzkovanie bezpečnostnej služby a splní podmienku uvedenú v § 9 ods. 1 zákona o súkromnej bezpečnosti. Taktiež uviedol, že zabezpečí školenie pracovníkov svojej strážnej služby a následne doplní pracovisko potrebným administratívnym vybavením.

Správny orgán na základe vykonanej kontroly vydal dňa 31.03.2008 pod sp. zn. KRP-127-5/SBS-2008 rozhodnutie, ktorým uložil žalobcovi pokutu vo výške 50.000,- Sk za porušenie § 9 ods. 1 zákona o súkromnej bezpečnosti. Proti tomuto rozhodnutiu žalobca podal odvolanie, o ktorom rozhodol správny orgán druhého stupňa rozhodnutím zo dňa 18.06.2008 pod sp. zn. PPZ-2024-3/B-2008. Keďže žalobca nebol s týmto rozhodnutím spokojný podal žalobu na Krajskom súde v Bratislave z dôvodu preskúmania uvedeného rozhodnutia o ktorom Krajský súd v Bratislave rozhodol rozsudkom č. k. 3S 219/2008-40 dňa 30.03.2010, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného sp. zn. PPZ-2024-3/B-2008 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie s tým, aby žalovaný odstránil vady, ktoré mu boli vytknuté v rozhodnutí.

Po odstránení vád správny orgán vydal dňa 17.01.2011 pod sp. zn. KRPZ-ZA-B-57/2011 rozhodnutie, v ktorom uložil pokutu žalobcovi vo výške 1.659,- eur pre porušenie § 9 ods. 1 zákona o súkromnej bezpečnosti z dôvodu, že žalobca prevádzkoval bezpečnostnú službu bez udelennej licencie. Proti tomuto rozhodnutiu sa žalobca odvolal a o odvolaní rozhodol žalovaný rozhodnutím č. PPZ-988-004/2011 zo dňa 25.03.2011, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca na Krajskom súde v Bratislave žalobu.

V nadväznosti na námietky žalobcu tvoriace obsah odvolania je potrebné uviesť, že žalobca rovnako ako

v žalobe namietal nesprávne právne posúdenie, keď podľa jeho názoru správne orgány ako aj krajský súd nesprávne posúdili výkon činnosti pracovníkov žalobcu ako oprávnení podľa zákona o súkromnej bezpečnosti.

Podľa žalobcu, tým, že právnická alebo fyzická osoba vykonáva svoje oprávnenia vlastníka strážiť svoju nehnuteľnosť ešte neznamená, že vykonáva strážnu službu na ktorú je potrebné povolenie správneho orgánu na úseku správy SBS. Žalobca namietal, že správnymi orgánmi uložená sankcia v žiadnom prípade nemôže byť považovaná za súladnú s povahou tejto sankcie a sledovaným účelom zákona o SBS, nakoľko zmyslom sankcií v zmysle zákona o SBS je ochrana štátneho záujmu na nevykonávaní fyzickej ochrany objektov a subjektov neregulovanými subjektmi a nespočíva (ako vyplýva z napadnutého rozhodnutia správneho orgánu) na šikanovaní osôb uplatňujúcich výkon svojho vlastníckeho práva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v právnom posúdení veci vo vzťahu ku konaniu pracovníkov žalobcu, ktoré spočívalo vo vykonávaní fyzickej ochrany objektu formou stráženia a obchádzky sa stotožnil s právnym posúdením veci správnymi orgánmi, ktoré si osvojil aj krajský súd.

Podľa odvolacieho súdu popis činnosti, ktorú vykonávali jednotliví pracovníci žalobcu, ktorí mali so žalobcom uzavreté pracovné zmluvy, resp. dohodu o pracovnej činnosti svojim charakterom napĺňali pojmové znaky činnosti definovanej v § 8 písm. b/ d/, e/, ako bezpečnostnej služby, prevádzkovanie, ktorej bolo možné len na základe licencie podľa § 9 ods. 1 zákona o súkromnej bezpečnosti.

Nebolo sporné, že žalobca takúto licenciu, v čase kontroly udelenú nemal a nedostatky zistené kontrolou potvrdil, dokonca vo vyjadrení k zisteniam kontroly zo dňa 05.03.2008 uviedol, že do 14 dní osobne požiada správny orgán o vydanie licencie na prevádzkovanie bezpečnostnej služby.

Nebolo sporným, že žalobca podľa pracovných zmlúv zamestnával osoby vyššie uvedené za účelom ochrany svojho majetku. Žalobca ako vlastníak nekontroloval a neochraňoval svoj majetok sám, ale prostredníctvom osôb, ktoré za túto činnosť platil a mal s nimi uzatvorenú riadnu pracovnú zmluvu a v jednom prípade dohodu o pracovnej činnosti.

Uvedeným konaním (keď bez licencie vykonával činnosť - ochranu vlastného majetku svojimi zamestnancami, ktorá je bezpečnostnou službou), sa žalobca dopustil správneho deliktu na úseku súkromnej bezpečnosti podľa § 91 ods. 1 písm. b/ zákona o súkromnej bezpečnosti, za čo mu bola uložená pokuta podľa § 91 ods. 2 uvedeného zákona.

Ústava Slovenskej republiky v čl. 35 ods. 2 uvádza, že zákon môže ustanoviť podmienky a obmedzenia výkonu určitých povolání alebo činností.

Zmyslom sankcií v zmysle zákona o SBS je ochrana štátneho záujmu na nevykonávaní fyzickej ochrany objektov a subjektov neregulovanými subjektmi.

Správnymi orgánmi uložená sankcia je v súlade s povahou tejto sankcie a sledovaným účelom zákona o SBS, ktorým je ochrana štátneho záujmu na nevykonávaní fyzickej ochrany objektov a subjektov neregulovanými subjektmi, preto odvolaciu námietku žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

Odvolací súd dospel k záveru, že nemožno nič vyčítať krajskému súdu, ktorý sa podrobne zaoberal všetkými žalobnými námietkami a dospel k správne nálezom, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona, práv a chránených záujmov žalobcu, pričom svoj právny záver, s ktorým sa odvolací súd stotožnil, aj náležitým spôsobom odôvodnil.

Žalobca neuviedol v odvolaní žiadne iné skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov a krajského súdu vyvrátili, jeho odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie náhrady trov konania neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.